

Žalba koju je 1. ožujka 2019. podnio Ryanair DAC, prije Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd protiv presude Općeg suda (šesto prošireno vijeće) od 13. prosinca 2018. u predmetu T-165/16: Ryanair i Airport Marketing Services protiv Komisije

(predmet C-205/19 P)

(2019/C 164/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Ryanair DAC, prije Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (zastupnici: E. Vahida, *avocat*, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, *Rechtsanwalt*, B. Byrne, *Solicitor*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Vijeće Europske unije

Zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukinе presudu Općeg suda od 13. prosinca 2018. u predmetu T-165/16; i
- poništi članak 1. stavak 4. i članke 2. do 4. Odluke Komisije (EU) 2016/287 ⁽¹⁾ od 15. listopada 2014. o državnoj potpori SA.26500 — 2012/C (ex 2011/NN, ex CP 227/2008), ili podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; i u svakom slučaju
- naloži Komisiji da žaliteljima plati troškove ove žalbe i postupka u predmetu T-165/16 pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji tvrde da pobijanu presudu treba ukinuti iz sljedećih razloga.

Kao prvo, Opći sud pogrešno je primijenio članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i pravâ obrane žaliteljâ u postupku pred Komisijom. Opći sud je počinio pogrešku time što je: napravio razliku između posebnih prava iz članka 41. stavka 2. Povelje i općeg prava na dobru upravu iz članka 41. stavka 1. Povelje; utvrdio da se prava iz članka 41. stavka 2. Povelje ne primjenjuju na istrage o državnim potporama; utvrdio da postoji sukob između članka 41. stavaka 1. i 2. Povelje te članaka 107. i 108. UFEU-a; i time što je utvrdio da se žalitelji mogu smatrati samo izvorom informacija u istrazi.

Kao drugo, Opći sud je povrijedio članak 107. stavak 1. UFEU-a pogrešno tumačeći pojam prednost. Opći sud je pogriješio time što je: zaključio da ne postoji hijerarhija metodologija za primjenu testa subjekta u tržišnom gospodarstvu (u daljnjem tekstu: STG) između

usporedne analize i drugih metoda; utvrdio da je Komisija bila ovlaštena odstupiti od usporedne analize i odbiti usporedne dokaze koje su žalitelji podnijeli; i time što je zaključio da pri primjeni dodatnog testa profitabilnosti nije nužno da se Komisija uvjeri da očekivani dodatni troškovi i očekivani dodatni neizrakoplovni prihodi odražavaju kako bi STG upravljao zračnom lukom.

(¹) Odluka Komisije (EU) 2016/287 od 15. listopada 2014. o državnoj potpori SA.26500 (2012/C) (ex 2011/NN, ex CP 227/2008) koju je Njemačka odobrila trgovačkim društvima Flughafen Altenburg-Nobitz GmbH i Ryanair Ltd. (priopćeno pod brojem dokumenta C(2014) 7369) (SL 2016., L 59, p. 22.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2019. uputio Conseil d'État (Francuska) — Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation protiv Compagnie des pêches de Saint-Malo

(predmet C-212/19)

(2019/C 164/39)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Tuženik: Compagnie des pêches de Saint-Malo

Prethodna pitanja

1. Treba li Odluku Komisije od 14. srpnja 2004. (¹) tumačiti na način da se njome proglašavaju nespojivima sa zajedničkim tržištem samo olakšice na doprinose poslodavca jer olakšice na doprinose zaposlenika ne pogoduju poduzetnicima te stoga ne mogu biti obuhvaćene područjem primjene članka 107. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ili na način da se njome proglašavaju nespojivima i olakšice na doprinose zaposlenika?
2. Ako Sud presudi da Odluku Komisije treba tumačiti na način da se njome proglašavaju nespojivima i olakšice na doprinose zaposlenika, treba li smatrati da je poduzetnik primio sve te olakšice ili samo njihov dio? U potonjem slučaju, kako treba procijeniti taj dio? Je li država članica dotičnim zaposlenicima dužna naložiti povrat cijele potpore koji su primili ili njezina dijela?

(¹) Odluka Komisije od 14. srpnja 2004. o određenim mjerama potpore koje provodi Francuska u korist akvakulturnih uzgajivača i ribara (2005/239/EZ) (SL 2005., L 74, str.49.)